

ся употрѣблявать на разговорѣ нѣкон чюжды рѣчи, Гръцкы и Турскы и не повече отъ пять Латинскы; обаче това не е зачто-то нѣмаме на языка си тыя рѣчи — всичкы-ты рѣчи чтоупотрѣбляваме отъ другы языци, имае си ты и Българскый, а употрѣбляваме чюждестраны-ты само отъ единъ проетъ навыкъ. Това можемъ да забѣлѣжимъ у всякой народъ, който е размѣсенъ съ другъ народъ. Всякой такъвъ народъ, безъ да ся усѣти, зима за употрѣбленіе въ разговорѣ рѣчи отъ языка на другы, народы, съ който той живѣе размѣсеено. Исты ты Гръци въ разговора си употрѣблявать Турскы, Българскы и другы чюжды рѣчи повече, отъ колко-то мы употрѣбляваме съ няшій. Книгы тыя имъ, что сж издаваны на сегаштый тѣх-ный языкъ отъ начяло на нивѣшный вѣкъ, сж плѣны съ чюжды рѣчи. А въ Еллинскый языкъ колко ли рѣчи има, конто стари-ти Еллини сж присвоили отъ языцы-ты на оныя народы, съ конто сж имали сношенія? Та сега тѣхси-ти унуци, за да подкрѣпятъ прѣминжлж-тж славж преродители-ты-си, като чюжтъ тыя рѣчи, у другъ народъ, който ты има собственость и языка си, обявявать, че той народъ ты е зель отъ Еллинскый языкъ, и имжтъ притязаніе за безусловнж почетъ отъ насъ; зачто-то языкъ-тъ на праотци-ты имъ самъ има право да на-